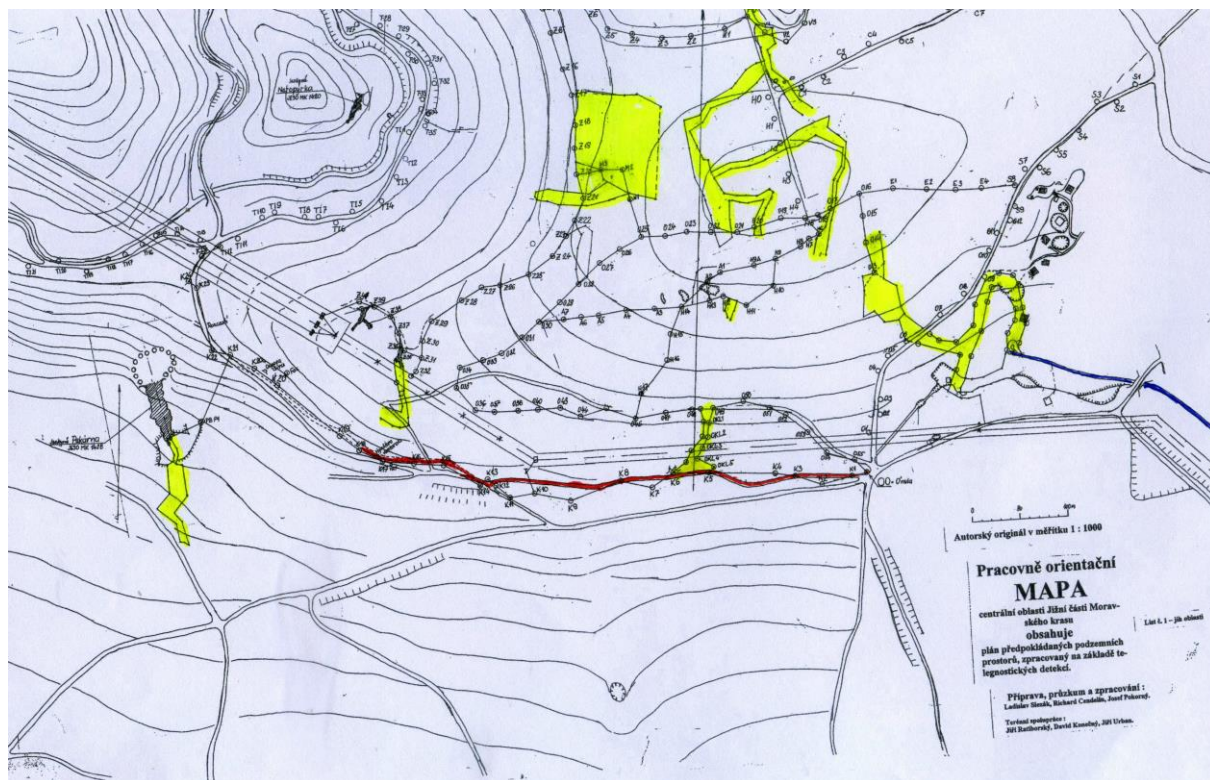

V časové tísní dne 24.04.2016, kdy tyto práce proběhly, měli Dr. Kalenda a ing Tengler (dále jen obsluha georadaru) v bateriích zásobu energie jen na 4 hodiny provozu georadaru, a to chtěli ještě tentýž den provést nějaká měření v severní části Moravského krasu. Po zaměření osy anomálie (body Ph1 – Ph4) a zaměření rozrážek v jednotlivých těchto bodech zkusili ještě krátce přemístit pásy georadaru na cestu nad závalem a zde zachytili jen v linii mezi body T2 a T3 a mezi body T4 a T5 údajně nějaký náznak dutiny. Tyto základní informace nám předali a naše pracovní skupina potvrdila zjištění georadaru svým dalším telegnostickým výzkumem a zakreslením do výše uvedené mapky dne 17.05. 2016.

Vzhledem k nutnosti odejet nebyl georadarový výzkum prostoru cesty nad závalem dne 24.04. 2016 dokončen, s tím že bude realizován až při nějaké další návštěvě obsluhy georadaru v Moravském krasu.

Dne 17.05. 2016 jsme, jak již bylo uvedeno, telegnosticky zaměřili a zmapovali dutinu, směřující do Kamenného žlíbku. Dle Dr. Kalendy tato dutina – chodba náhle končí, nikoliv závalem (! ???). L. Slezák vyslovil hypotézu, že zde v těchto místech mohl být propad dávného toku Hostěnického potoka s výtokem vod přes Pekárnu. Na naší mapě sektorů, v měřítku 1:1000, v prostoru mezi Trojákem (dávné trojmezí hranic tří panství), tj. naším bodem O – 0 (čti Ó nula) a přibližně pevným bodem PB K – 18 v Kamenném žlíbku lze dosud v terénu vystopovat koryto dávného potoka s pravděpodobným propadáním do Labyrintu Ochozské jeskyně v místě PB K – 6. V prostoru mezi PB K – 5 a PB K – 6 byl telegnosticky zjištěn dávný odtok vod pod náhorní plošinu kolem kóty 414,4 m nadm. výšky.

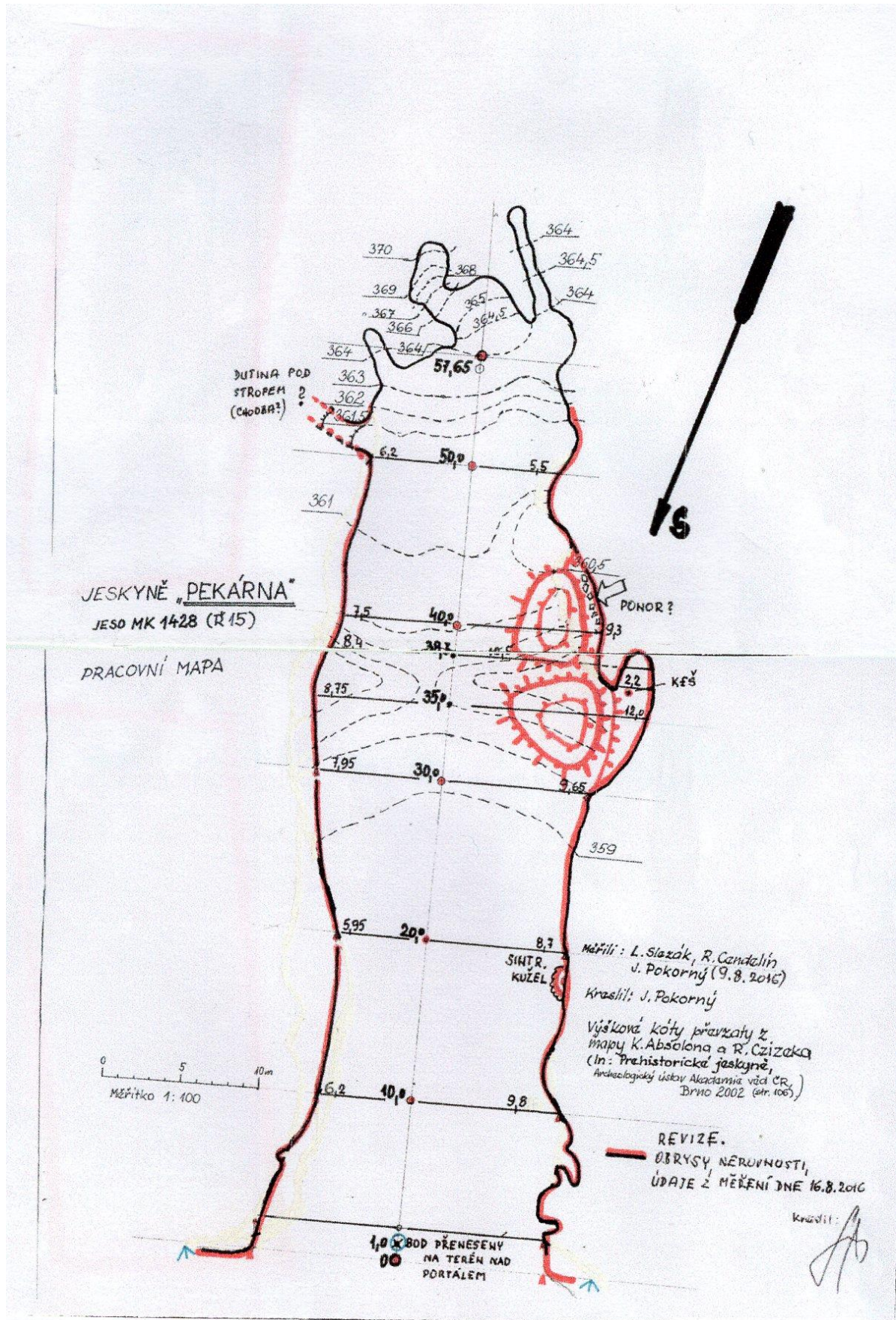
Na zmenšenině naší mapy v měřítku 1 : 1000 vidíte červeně vyznačenou cestu Kamenným žlíbkem od Trojáku (PB O – 0) až po PB K – 18 (cesta Kamenným

žlábkem pokračuje). Všimněte si žlutě vyznačené anomálie (viz text výše) předpokládaného odtoku vod mezi PB K – 5 a PB K – 6 pod náhorní plošinu. Žlutě vyznačené ostatní plochy jsou místa (prozatím) telegnosticky zjištěných anomálií. Srovnejte vrstevnici, protínající zával nad Pekárnou na mapce anomálie zjištěné georadarem a stejné vrstevnice na zmenšenině mapy 1 : 1000.

Vraťme se ještě k exkurzi ze dne 17.05. 2016. V úsecích mezi body T2 a T3 a mezi body T4 a T5 virgule detekují (patrně) dutinu, směřující ve směru modrých šipek na Mokrou. Mezi body T3 a T4 je zřejmě pevný skalní pilíř. Bylo by nutno (zatím, než bude opět k dispozici georadar) pokračovat v telegnostické detekci. Jenže jsme zjistili, že ačkoliv máme pomocí radiomajáku vyneseno ze závalu Pekárny na povrch bod P1, nedává nám to dostatečnou představu přenesení obrysu jeskyně Pekárny na povrch.

Rozhodli jsme se tedy pořídit vlastní mapu Pekárny, doplnit ji dokumentárními fotografiemi, jednak vlastního závalu, dále pak stěn a stropu a vytvořit si tím dokumentaci, která by mohla (snad) ozřejmit průtok vod v různých etapách vývoje jeskyně.

Na obrázku níže najdete plánek jeskyně Pekárny, tak, jak byla jeskyně námi zaměřena. I když jsme se maximálně snažili převést podobu členitosti závalu na konci jeskyně do plošného půdorysu mapky tak, aby po jejím shlédnutí vyvolala ve čtenáři mapky správnou představu, uvědomili jsme si, že je to prakticky nereálné. Proto mapku jeskyně doplňujeme fotografiemi prostoru závalu za PB 50 (pevný bod, vzdálený od vchodu do jeskyně o 50 m).

Slezákova mapa se zakreslením vlastních poznatků.

Jeskyně Pekárna ve fotografii, aneb – jak jsme mapovali.

Foto: Josef Pokorný

Osa mapy jeskyně začíná bodem PB-0. Tento bod byl určen tak, že byla změřena šíře portálu, což činí 19,4 m. Body na okrajích portálu, od kterých byla šíře odměřována jsou vyznačeny červeně. Na fotografiích nejsou téměř vidět. Na snímku nahoře stojí L. Slezák u západního okraje portálu, u bodu P0-Z, na snímku dole u východního okraje portálu, u bodu P0-V. Bod PB-0 leží uprostřed, 9,7m od P0-Z a 9,7m od P0-V.

Bod PB-0 je vyznačen cca 1 m dlouhým, červeně nabarveným roxorem o průměru 20 mm. Tento roxor je celý zaražen do dna jeskyně, vyčnívá z něj méně než 1 cm. Na snímku je u něj položen svinovací ocelový „metr“ (měřítko) vysunutý na délku 1,5 m. V tomto bodě (bod PB-1,5) drží L Slezák měřící lať. Tento bod je bodem, na který dopadla olovnice, spuštěná shora z terénu nad portálem. Znamená to tedy, že čelo portálu (svíslá rovina klenby) ustupuje od spodní šířky vchodu dovnitř jeskyně o 1,5 m.

Od bodu PB-0 byla tažena šňůra – osa jeskyně – až do vzdálenosti 57,6 m, kde je poslední měřený bod jeskyně – bod PB-57,6. Za tímto bodem sice jeskyně ještě pokračuje, ale už jen chodbičkami průbojů. (Viz mapa).

Od bodu PB-0 byly zaměřeny body PB-10 až PB-50 (po 10 m). V každém z těchto bodů byla změřena rozrážka, tj. vzdálenost k východní a vzdálenost k západní stěně. Tato vzdálenost byla přenesena do mapy. Tam, kde byl tvar jeskyně členitější (např. mezi PB-30 a PB 40) bylo změřeno více rozrážek, v souladu s potřebou přesného zakreslení šíře jeskyně.

Chodbičky průbojů (Prixova chodba, Chodba průbojů a Východní chodba) byly azimutově i vzdálenostně zaměřeny od bodu PB-50.

Obr. nahoře: Pohled na strop jeskyně ze vzdálenosti 15 m za bodem P-0.
Obr. dole: Pohled na strop jeskyně ze vzdálenosti 25 m za bodem P-0.

Obr. nahoře: Pohled na strop jeskyně ze vzdálenosti 35 m od bodu P-0. Smyslem těchto fotografií bylo – zachytit reliéf stropu jeskyně směrem do hloubky jeskyně a to v různých vzdálenostech od vchodu.

Ze závalu na konci jeskyně Pekárny vedou do závalu **tři chodbičky**. Jen ta pravá, nejzápadnější je mezi lidem jeskyňářským známá pod názvem **Prixova chodba**. (Je známo, že se jí někdy ve čtyřicátých letech 20. století pokoušel krasový badatel MUDr Prix probít se ve směru, ve kterém předpokládal pokračování Pekárny. V dalším pokračování jej však odradila labilita závalu).

U zbývajících dvou nebyl nikde uveden nějaký jejich název. Ta prostřední chodba, kde se kdysi pokoušela o průboj celá řada pracovních part, tu jsme pracovně nazvali „**Chodba Průbojů**“. Tu třetí, ležící u východní stěny jsme pracovně nazvali „**Východní chodba**“. Tyto názvy jsou zatím pracovními názvy Pracovní skupiny SE – 3. Zda se ujmou, nebo budou nahrazeny výstižnějšími názvy – to už je záležitost lidu jeskyňářského.

Snímky níže zachycují několik pohledů na zával jeskyně Pekárny:

Snímek č. 1 (nahore): To červené světýlko vzadu je hořící svíčka, vyznačující nejzazší doměřený pevný bod PB 57,6 (tj. 57,6 m od PB-0)

Snímek č. 2 (dole): Zachycuje levou, východní stěnu s odvalem kamenů a průhledem na PB 57,6

Snímek č. 3 (nahore): Pohled na zával a na PB 57,6 (světýlko). Vlevo dole vstup do Východní chodby, vpravo nahoře vstup do „Chodby Průbojů“ (Pracovní název).

Snímek č. 4 (dole):
Vstup do Chodby Průbojů (levý otvor) a do Prixovy chodby (Pravý otvor).

Snímek č. 5 (nahore): Detailní pohled na ústí východní chodby.
Snímek č. 6 (dole): L. Slezák přisvětluje ústí východní chodby.

Snímek č. 7 (nahore): Vnitřní nasvícení ústí Východní chodby.

Snímek č. 8 (dole): L. Slezák nasvětluje vstupní partii Chodby Průbojů.

Snímek č. 9 (nahore): Temný otvor zcela vpravo je ústí Prixovy chodby. Temný otvor zcela vlevo je ústí Chodby Průbojů. Tmavá skvrna mezi nimi je jen stín trčícího balvanu.

Snímek č. 10 (dole): Dokumentuje nasvětlené ústí Chodby Průbojů. (Nasvětlovací reflektor je umístěný za balvanem).

Snímek č. 11 (nahore): V záběru je ústí Prixovy chodby a obří hrnec ve stropě nad ním.

Snímek č. 12 (dole): V záběru je zevnitř nasvětlené ústí Prixovy chodby.

